

Бучинський Олексій Андрійович,

аспірант,

Національна академія державного управління при Президентові України,

м. Київ

ORCID 0000-0002-4012-533X

УДК 354.24

doi: 10.34213/tp.20.03.16

КАТЕГОРІЙНИЙ АПАРАТ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

Розглянуто понятійний апарат дослідження інвестиційного розвитку регіонів з погляду державно-управлінських засад. Виявлено особливості поняття “інвестиції”, обґрунтовано відмінності цього терміна в суміжних економічних та юридичних науках. Вивчення поглядів вітчизняних та зарубіжних вчених, трактування цього поняття у науково-довідникових статтях та посібниках сприяло формуванню авторської дефініції. У результаті розглянуто інвестиції як об’єкти, що мають певну оцінку, як матеріальну цінність, природно-ресурсну цінність, що можуть бути включені до об’єктів підприємницької та інших видів діяльності для отримання ефективного корисного результату.

Наведено численні приклади використання поняття “інвестиції” в наукових дослідженнях у сфері інвестицій та інвестиційної діяльності, зазначається, що вченим не вдалося дійти згоди щодо його трактування в економічній та юридичній науках. Доведено, що відсутнє єдине визначення цього поняття і в нормативно-правових актах, що ускладнює дослідження цієї теми у сфері науки “Публічне управління та адміністрування”.

Ключові слова: інвестиційна діяльність, публічне управління, інвестиції, інфраструктура регіонів, Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.

Постановка проблеми. В умовах становлення й розвитку в Україні ринкових відносин особливої значущості набуває дослідження інвестиційного процесу на регіональному рівні як основи комплексного розвитку регіону та забезпечення переходу до більш якісного, інвестиційно-інноваційного типу зростання, яке детермінують масштабні інвестиції. Незважаючи на значний природно-виробничий потенціал, розвинуті наукові школи для створення інновацій, темпи соціально-економічного розвитку регіонів України залишаються доволі повільними. Виникає суперечність між наявними можливостями для розвитку та фактичним рівнем використання їх. Багато в чому проблемним питанням у розв’язанні цієї суперечності вбачається недостатня ефективність інвестиційних процесів, що відбуваються в регіонах нашої держави. Між тим саме від інвестиційних процесів залежить сталий розвиток територій, який супроводжується гармонійним поєднанням завдань екологічної, економічної та соціальної підсистем регіону. Особливо гостро ці проблеми проявляються на депресивних територіях, де інтенсивність перебігу інвестиційних процесів навіть при сформованих сприятливих умовах гальмується виснаженим станом природно-ресурсного потенціалу, відсутністю можливостей для упровадження інновацій. Таким чином, постає об’єктивна необхідність у розробленні принципово нових концептуальних засад активізації інвестиційного процесу в регіоні для здійснення комплексного регіонального розвитку, що забезпечить економічний, соціальний, екологічний прогрес [3, с. 113].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання сутності інвестиційного розвитку регіонів досліджували ще класики економічної теорії:

А. Смітт, Дж. Кейнс, К. Маркс. Серед вітчизняних науковців у сфері публічного управління значний внесок зробили: Р. Аверчук, В. Бодров, Н. Балдич, О. Гаврилюк, А. Гайдучський, А. Дук, В. Шевчук, М. Шестак.

У дослідженні категорійного апарату інвестиційного розвитку регіонів заслуговують на увагу наукові роботи С. Дяченко, О. Козака, М. Крупки, Т. Майорової, А. Музиченко, В. Новицького, А. Пересади, А. Філіпенка, О. Юркевич.

Мета статті – на основі аналізу наукових вітчизняних та зарубіжних розвідок вчених, трактувань із різних довідникових словників та нормативно-правових актів здійснити дослідження категорійного апарату інвестиційного розвитку регіонів та сформулювати власне бачення терміна “інвестиції” як державно-управлінської категорії.

Виклад основного матеріалу. Слід зазначити, що науково дослідити всі особливості інвестиційного процесу як об’єкта дослідження неможливо без глибокого аналізу інвестиційних теорій, що народжувалися та зникали упродовж понад 300 років розвитку соціально-економічних систем господарювання, враховуючи, що жодна з них не стала вичерпною і не мала тривалого позитивного соціально-економічного ефекту.

Аналіз інвестиційних теорій періоду становлення індустріальної економіки показує, що більшість із них були відірваними від реального буття суспільства, описують його за допомогою економічної або математичної теорії, тому цей аналіз виявляється неповним, спрощеним, одностороннім, наближеним, економічно детермінованим. Ми плануємо розглянути інвестиційні теорії саме в галузі нової науки “Публічне управління та адміністрування”.

Дослідники підкреслюють, що інвестиції є економічною категорією, хоча й пов’язаною з технологічними, соціальними та іншими аспектами їхньої реалізації. У цьому аспекті інвестиції є об’єктом економічного управління на мікро- та макрорівнях будь-яких економічних систем [2; 7; 9]. Проте інвестиції є не тільки економічною категорією, а категорією соціальною, тому що в кінцевому результаті реалізуються через соціальне середовище, та екологічною категорією, тому що реалізуються в екологічному середовищі (забруднюють або очищують навколишнє середовище). Їх слід розглядати й через інтелектуальні, технологічні та інші складники відтворення. Тому інвестиції, на наш погляд, не можна абсолютизувати тільки як економічну категорію, а це означає, що вони мають бути не тільки об’єктом економічного управління на макрорівні, а й об’єктом соціального, екологічного та публічного управління та адміністрування [5, с. 29].

Інтегровальним за своїми властивостями та первинним у забезпеченні комплексного розвитку є інвестиційний процес, якому в науковій літературі приділяється значної уваги. Відповідно до трактування інвестицій як економічної категорії У. Шарп, Г. Александер, Дж. Бейлі в достатньо вузькому трактуванні пов’язують інвестиційний процес із тим, яким чином інвестор приймає рішення при виборі цінних паперів, обсягів та термінів вкладень [18, с. 15].

Українські вчені пов’язують інвестиційний процес з обґрунтуванням і реалізацією багатьох інвестиційних проєктів. Очевидно, що для господарської системи, яка тільки-но почала формуватися, трактування інвестиційного процесу через механізм придбання і вкладання цінних паперів та через реалізацію багатьох інвестиційних проєктів значно обмежує об’єкт дослідження

й не охоплює всіх складників становлення господарської діяльності, що зумовлює необхідність дослідження цієї інтегративної категорії у процесі становлення нової системи публічного управління та адміністрування [5, с. 31].

Нині трактування поняття “інвестиції” досить різноманітне, багатогорне. Цей термін походить від латинського *invest*, тобто це вкладення капіталу, у т. ч. грошей. Однак ми не будемо розглядати інвестиції з погляду приросту капіталу, це справа економістів та фінансистів. Для нас цінним є розгляд цього поняття як процесу та процедури. Адже інвестиції здійснюються через інвестиційну діяльність, визначаються як інвестиційний процес, що здійснюється на організаційно-правових засадах стосовно конкретного інвестиційного проекту та підприємства. Тому, аналізуючи різноманітні словники, нормативно-правову базу, зокрема Закон України “Про інвестиційну діяльність”, Господарський кодекс України, Податковий кодекс України, ми звертаємо увагу, що в них інвестиції трактуються як господарські операції [13], види майнових та інтелектуальних цінностей, які вкладаються в суб’єкти підприємницької діяльності, у результаті якої отримуються прибутки, це вкладення коштів з метою збільшення капіталу, збереження доходу. Інвестиційна діяльність є суспільно корисною.

Однак не всі інвестори при здійсненні інвестиційної діяльності враховують суспільний інтерес, тож публічне управління та адміністрування цього процесу є вкрай важливим з метою збереження публічних інтересів, життєво важливих умов для розвитку суспільства. Тут доцільно зазначити, що науковці виділяють три основні сфери упровадження інвестицій – економічну, державну і приватну. Розглядаючи державний рівень, інвестиції здебільшого виконують функцію, яка забезпечує створення сприятливих умов для виробництва, сприяє покращанню соціальної захищеності населення через створення додаткових робочих місць, здійснює підтримку розвитку соціально важливих об’єктів – інститутів охорони здоров’я, освіти, культури [15].

Трактування сутності поняття “інвестиції” доцільно розглянути не лише через інвестиційну діяльність, а також як інвестиційний процес, відповідно до якого трактується й публічне управління та адміністрування ним. Так Н. Гуляєва у процес управління включає п’ять етапів [7, с. 72]:

- формулювання інвестиційної мети;
- формування інвестиційної політики на державному та регіональному рівнях;
- вибір портфельної стратегії;
- вибір активів;
- вимірювання та оцінювання ефективності інвестицій.

Історична ретроспектива розвитку інвестиційних теорій, світовий досвід їхнього застосування в контексті реалізації управлінського інструментарію держави свідчить, що науковці завжди приділяли увагу поняттю і принципам державного управління інвестиційними процесами [10, с. 69].

Принципи управління інвестиційним процесом являють собою об’єктивні закономірності раціональної організації та здійснення державою функцій управління, спрямованих на забезпечення ефективного залучення та використання інвестицій.

За змістом принципи державного управління можна поділити на соціально-політичні, організаційні та спеціальні.

До спеціальних принципів управління можна віднести:

- принцип взаємної відповідальності інвесторів і держави;
- принцип дотримання основних прав і свобод інвесторів;
- принцип юридичної відповідальності інвесторів за порушення вимог законодавства України або міжнародних договорів;
- принцип послідовної децентралізації інвестиційного процесу та розширення змішаного фінансування інвестиційних проєктів;
- принцип залучення іноземних інвестицій переважно для реалізації державних пріоритетних програм (проєктів), спрямованих на здійснення структурної перебудови економіки та надання переваги завершенню раніше розпочатих будівництв, технічному переоснащенню та реконструкції дійових підприємств;
- принцип удосконалення законодавства про інвестиційну діяльність [16].

До основних принципів державного управління інвестиційними процесами, що мають забезпечити комплексність регіонального розвитку, можна віднести:

- підвищення ефективності використання бюджетних інвестиційних ресурсів на основі конкурсного розміщення їх, змішаного державно-приватного фінансування пріоритетних інвестиційних проєктів, надання державних гарантій щодо приватних інвестицій і посилення державного контролю цільового використання бюджетних коштів;
- створення умов для вдосконалення корпоративних стосунків, приведення рівня корпоративного управління у вітчизняних компаніях до міжнародних стандартів;
- зниження реальних відсоткових ставок до рівня, що відповідає ефективності інвестицій у реальний сектор економіки;
- формування організаційно-правових передумов зниження інвестиційних ризиків із метою стимулювання внутрішніх і зовнішніх інвестицій, а також вкладів населення.

Отже, ми маємо багатовекторне трактування поняття “інвестиції”. Однак доцільно його уточнити шляхом характеристики функцій. Під функціями державного управління необхідно розуміти об’єктивно зумовлені дії, складову частину виконавчо-розпорядчої діяльності органів виконавчої влади (їхніх посадових осіб), що здійснюються від імені держави з метою реалізації її завдань в економічній, соціально-культурній та адміністративно-політичній сферах суспільного життя.

У процесі управлінської діяльності здійснюються різноманітні за своїм змістом та призначенням функції, які можна об’єднати у три групи: загальні, спеціальні та допоміжні [18].

До загальних функцій управління належать: інформаційна, керівна, прогнозування, планування, організація, координація, контроль.

Проаналізувавши спеціальні функції державного управління інвестиційним процесом, їх можна умовно поділити на дві групи: функції із залучення інвестицій та функції з використання інвестицій.

Серед функцій із залучення інвестицій можна виокремити:

- визначення пріоритетних напрямів структурно-інвестиційної політики, пріоритетних напрямів використання інвестицій;
- формування державної політики щодо залучення інвестицій;

– участь у міжнародному економічному співробітництві, роботі міжнародних економічних і фінансових організацій з метою залучення іноземних інвестицій, укладення міжнародних договорів з питань іноземного інвестування;

– здійснення обліку інформації щодо джерел інвестицій, потреб у залученні їх, напрямів та ефективності використання;

– створення сприятливих умов для діяльності інвесторів на території України та ін.

Виходячи з аналізу змісту положень та статутів про відповідні органи державної влади та інші установи, практики їхньої діяльності, можна визначити, що зазначені функції належать до компетенції Президента України, Кабінету Міністрів України, Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, Міністерства фінансів України, Міністерства закордонних справ України [14].

До класифікацій функцій із використання інвестицій, що здійснена Я. Медвідь [12, с. 107–112], можна віднести:

– організацію експертизи та конкурсного відбору інвестиційних проєктів і програм, пошук виконавців їх;

– організацію збирання, вивчення й узагальнення пропозицій суб'єктів інвестиційної діяльності щодо надання та отримання інвестицій, ведення обліку заявок інвесторів та реципієнтів на участь в інвестиційних проєктах і програмах;

– здійснення реєстрації інвестиційних проєктів і програм.

Таким чином, інвестиції відіграють важливу роль у функціонуванні та розвитку не лише економіки, а й різних сфер суспільного життя, зокрема публічного управління інвестиційним процесом та його адміністрування, що сприяє класифікації інвестицій за вибором критеріїв, зокрема:

за об'єктом: реальні, інтелектуальні, фінансові, у розвиток людського капіталу (реальні – вкладення у виробничі фонди, матеріальні та нематеріальні активи; інтелектуальні – вкладення в об'єкти інтелектуальної власності, що формуються з патентного та винахідницького права на власність, права на промислові зразки та ефективні моделі; у розвиток людського капіталу – це вкладення в освіту, професійний розвиток, підвищення кваліфікації, професійне зростання та соціальну сферу; фінансові – вкладення у різні види цінних паперів);

за характером: прямі й непрямі (прямі – безпосереднє вкладення коштів в об'єкт інвестування; непрямі – опосередковане іншими особами інвестування);

за періодом: довгострокове, короткострокове (довгострокове – вкладення інвестицій понад рік; короткострокове – вкладення коштів на період до одного року);

за формами власності: приватні, державні, іноземні та спільні (приватні – вкладення коштів фізичних та юридичних осіб; державні – кошти державного бюджету, державних позабюджетних фондів; капітал державних підприємств; іноземні – вкладення, які здійснюються іноземними громадянами, фондами, державами; спільні – здійснюються спільно суб'єктами даної країни та іноземними державами);

за регіональною ознакою: інвестиції всередині країни та зарубіжні – поза її межами, за кордоном (внутрішні інвестиції та іноземні);

за способом обліку капіталу (коштів): валові та чисті інвестиції (валові – це сукупний обсяг інвестицій, який спрямовано на придбання валових засобів виробництва, приріст матеріально-технічних запасів, нове будівництво протягом певного періоду; чисті інвестиції – обсяг валових інвестицій, який зменшено на величину амортизаційних відрахувань);

за рівнем ризику: безризикові, низькоризикові, середньоризикові, високоризикові, спекулятивні (безризикові – відсутній ризик у фінансуванні, втрати капіталовкладень, гарантоване не лише повернення витрат, а й отримання суми інвестиційного доходу; низькоризикові – це коли ризик значно нижчий від середнього, однак він існує; середньоризикові – це коли рівень ризику відповідає середньому ринковому показнику; високоризикові – коли рівень ризику вище за середній; спекулятивні – коли вкладення капіталу здійснюється в різні сфери та проекти з метою одержання будь-якою ціною найвищого рівня інвестиційних доходів) [15].

Теоретичні аспекти дослідження питань побудови державної інвестиційної політики на регіональному рівні являють собою потужний пласт теорії регіонального відтворення, їх висвітили в наукових публікаціях М. Бутко, С. Юрій, О. Ястремська та ін. [1; 17; 71].

Висновки з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Таким чином, дефініція поняття “інвестиції”, характеристика їх та визначення сутнісних ознак сприяє процесу побудови державної інвестиційної політики на регіональному рівні, реалізації внутрішніх та зовнішніх державно-управлінських аспектів, що відіграє важливу роль у побудові інвестиційної політики регіону, передбачає комплексний аналіз та управління структурними зв'язками і відносинами в регіоні, включаючи відтворення людського капіталу, грошових, фінансових, природних та інформаційних ресурсів, послуг галузей регіональної виробничої й соціальної інфраструктури, які забезпечуються за допомогою регіональних ринків і формують сьогодні значну частину публічного управління та адміністрування.

Перспективними в подальших дослідженнях буде вивчення процесу регіонального відтворення в рамках державної інвестиційної політики, які реалізуються за допомогою як внутрішніх, так і зовнішніх інвестиційних зв'язків регіону. Відтворювальний підхід [18] може стати перспективною розвідкою щодо застосування комплексного механізму публічного управління структурними зв'язками і відносинами в регіоні, включаючи відтворення людського капіталу, грошових, фінансових, природних та інформаційних ресурсів, послуг галузей регіональної виробничої та соціальної інфраструктури, які забезпечуються за допомогою регіональних ринків, формують нині велику частину господарських зв'язків між суб'єктами регіонального відтворення.

Список використаних джерел

1. Бутко М. П., Зеленський С. А., Акименко О. Ю. Сучасна проблематика оцінки інвестиційної привабливості регіону. *Економіка України : політ.-екон. журн. Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України та НАН України*. 2005. № 11. С. 30–37.
2. Гаврилюк О. В. Інвестиційний імідж та інвестиційна привабливість України. *Фінанси України*. 2008. № 2. С. 68–81.
3. Герасименко І. С. Акумулявання та використання інвестиційних ресурсів для збалансованого сталого просторового розвитку регіонів. *Актуальні проблеми економічного та соціального розвитку виробничої сфери* : матеріали міжнар. наук.-теор. конф. молодих учених і студентів : у 2 т. Т.2. Донецьк : ДВНЗ “Дон. нац. техн. ун-т”, 2012. С. 113–115.

4. Герасименко І. С. Теоретичні засади державного управління інвестиційними процесами в комплексному розвитку регіонів. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2012. № 7. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=442>.
5. Задорожний В. П. Державне управління інвестиційним процесом як об'єкт дослідження в науковій літературі. *Наукові праці МАУП*. 2010. Вип. 2 (25). С. 28–33.
6. Затонацька Т. Г. Бюджетне інвестування: теорія та практика : монографія. Київ : НДФІ, 2011. 320 с.
7. Гуляєва Н. М., Вавдійчик І. М. Інвестиційний менеджмент: методика розв'язання практичних завдань : навч. посіб. / за заг. ред. Н. М. Гуляєвої. Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2015. 220 с.
8. Інвестиційно-інноваційна діяльність: теорія, практика, досвід : монографія. Денисенко М. П., Михайлова Л. І., Грищенко І. М. та ін. Суми : Універ. кн., 2008. 1050 с.
9. Інвестування : підручник / М. І. Крупка, Д. В. Ванькович, Н. Б. Демчишак та ін. ; за ред. д-ра екон. наук, проф. М. І. Крупки. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2014. 454 с.
10. Лайко О. І. Концепція трансформації інвестиційного комплексу регіону. *Вісник соціально-економічних досліджень*. 2012. Вип. 1 (44). С. 69–75.
11. Малярчук О. Б. Інвестиційно-інноваційна політика держави. *Вісник Інституту економічного прогнозування*. 2004. № 1. С. 13–16.
12. Медвідь Я. Ф., Ніколаєва Я. І. Державне управління інвестиційною діяльністю в Україні. *Наукові праці МАУП*. 2011. Вип. 1 (28). С. 107–112.
13. Про інвестиційну діяльність : Закон України від 18 верес. 1991 р. № 1560-XII. *ВВР України*. 1991. № 47. 646 с.
14. Системна криза в Україні: передумови, ризики, шляхи подолання : аналіт. доп. / Я. А. Жаліло, К. А. Кононенко, В. М. Яблонський та ін. ; за заг. ред. Я. А. Жаліла. Київ : НІСД, 2014. 132 с.
15. Шестак М. До питання про сутність поняття “інвестиції” у сучасній економічній науці. *Наукові праці МАУП*. 2014. Вип. 2. С. 161–163.
16. Юрій С. І., Івашук І. О. Активізація інвестиційної діяльності на регіональному рівні. *Фінанси України*. 2000. № 4. С. 106–113.
17. Ястремська О. М. Інвестиції в економіку регіону. *Фінанси України*. 1999. № 4. С. 80–85.
18. Sharp W. Investments. New York : Prentice Hall, 1985. 229 p.

References

1. Butko, M.P., Zelenskyi, S.A., Akymenko, O.Yu. (2005). Suchasna problematyka otsinky investytsiinoi pryvabylyvosti rehionu. *Ekonomika Ukrainy: polit.-ekon. zhurn. Ministerstva ekonomiky Ukrainy, Ministerstva finansiv Ukrainy ta NAN Ukrainy*, 11, 30–37 [in Ukrainian].
2. Havryliuk, O.V. (2008). Investytsiinyi imidzh ta investytsiina pryvabylyvist Ukrainy. *Finansy Ukrainy*, 2, 68–81 [in Ukrainian].
3. Herasyenko, I.S. (2012). Akumulivannia ta vykorystannia investytsiinykh resursiv dlia zbalansovanoho staloho prostоровoho rozvytku rehioniv. *Aktualni problemy ekonomichnoho ta sotsialnoho rozvytku vyrobnychoi sfery: materialy mizhnar. nauk.-teor. konf. molodykh uchenykh i studentiv. T.2. Donetsk: DVNZ “Don. nats. tekhn. un-t”, 113–115* [in Ukrainian].
4. Herasyenko, I.S. (2012). Teoretychni zasady derzhavnoho upravlinnia investytsiinykh protsesamy v kompleksnomu rozvytku rehioniv. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. 7. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=442> [in Ukrainian].
5. Zadorozhnyi, V.P. (2010). Derzhavne upravlinnia investytsiinykh protsesom yak ob'iekt doslidzhennia v naukovi literaturi. *Naukovi pratsi MAUP*, 2 (25), 28–33 [in Ukrainian].
6. Zatonatska, T.H. (2011). Biudzhette investuvannia: teoriia ta praktyka. Kyiv: NDFI [in Ukrainian].
7. Huliaieva, N.M., Vavdiichyk, I.M. (2015). Investytsiinyi menedzhment: metodyka rozv'iazannia praktychnykh zavdan. N.M. Huliaievoi (Ed.). Kyiv: Kyiv. nats. torh.-ekon. un-t [in Ukrainian].
8. Denysenko, M.P., Mykhailova, L.I., Hryshchenko, I.M. and others (2008). Investytsiino-innovatsiina diialnist: teoriia, praktyka, dosvid. Sumy: Univer. kn. [in Ukrainian].
9. Krupka, M.I., Vankovych, D.V., Demchysyak, N.B. and others (2014). Investuvannia. Lviv: LNU imeni Ivana Franka [in Ukrainian].

10. Laiko, O.I. (2012). Kontsepsiia transformatsii investytsiinoho kompleksu rehionu. *Visnyk sotsialno-ekonomichnykh doslidzhen*, 1 (44), 69–75 [in Ukrainian].
11. Maliarchuk, O.B. (2004). Investytsiino-innovatsiina polityka derzhavy. *Visnyk Instytutu ekonomichnoho prohozuvannya*, 1, 13–16 [in Ukrainian].
12. Medvid, Ya.F., Nikolaieva, Ya.I. (2011). Derzhavne upravlinnia investytsiinoiu diialnistiu v Ukraini. *Naukovi pratsi MAUP*, 1 (28), 107–112 [in Ukrainian].
13. Pro investytsiinu diialnist: Zakon Ukrainy vid 18 veres. 1991 r. № 1560-XII. *Vidomosti Verkhovno rady Ukrainy*, 47, 646 [in Ukrainian].
14. Zhalilo, Ya.A., Kononenko, K.A., Yablonskyi, V.M. and other. (2014). Systemna kryza v Ukraini: peredumovy, ryzyky, shliakhy podolannia: analit. dop. Kyiv: NISD [in Ukrainian].
15. Shestak, M. (2014). Do pytannia pro sutnist poniattia “investytsii” u suchasni ekonomichni nauki. *Naukovi pratsi MAUP*, 2, 161–163 [in Ukrainian].
16. Yurii, S.I., Ivashchuk, I.O. (2000). Aktyvizatsiia investytsiinoi diialnosti na rehionalnomu rivni. *Finansy Ukrainy*, 4, 106–113.
17. Yastremska, O.M. (1999). Investytsii v ekonomiku rehionu. *Finansy Ukrainy*, 4, 80–85 [in Ukrainian].
18. Sharp W. (1985). *Investments*. New York: Prentice Hall.

Buchynsky O. A.,
Postgraduate Student, NAPA, Kyiv
ORCID 0000-0002-4012-533X

CATEGORICAL APPARATUS FOR REGIONAL INVESTMENT DEVELOPMENT RESEARCH

Investment attractiveness of regions in the conditions of decentralization in Ukraine is one of the key directions of the state policy providing development of infrastructure of regions, increase of level of their production potential, growth of a level of vital activity of territorial communities and inhabitants of cities. The study of theoretical aspects of investment development of regions in the domestic science of “Public Administration” is impossible to study without studying the conceptual apparatus, its features, historical and structural and logical content.

The author of the article considers the conceptual apparatus of the study of investment development of the regions in terms of public administration principles. Identified features of the concept of “investment”, helping to justify this term from related in economic and legal sciences. The study of the views of domestic and foreign scientists, the interpretation of this concept in scientific reference articles and manuals contributed to the formation of the author’s definition. As a result, investments are considered as objects that have a certain value as material value, natural resource, which can be included in the objects of entrepreneurial and other activities to obtain an effective useful result.

In the article, the author gives numerous examples of the use of the concept of “investment” in research in the field of investment and investment activities, noting that scientists have not been able to find agreement on its interpretation in economics and law. It is proved that there is no single definition of this concept in regulations, which complicates the study of this topic in the field of science “Public Administration”. Thus, this issue has not been studied at the governmental level, especially in the context of the signed Association Agreement between Ukraine and the European Union.

Analysis of recent research and publications. The issue of the essence of investment development of regions was studied by the classics of economic theory A. Smidt, J. Keynes, K. Marx. R. Averchuk, V. Bodrov, N. Baldych, A. Gavrilyuk, A. Gaiduk, A. Duk, V. Shevchuk, M. Shestak made a significant contribution among domestic scientists in the field of public administration.

In the study of the categorical apparatus of investment development of regions, the scientific works of S. Dyachenko, A. Kozak, M. Krupka, T. Mayorova, A. Muzychenko, V. Novitsky, A. Peresadi, A. Filipenko, A. Yurkevich deserve attention.

The purpose of the article is to conduct a study of the categorical apparatus of investment development of regions on the basis of the analysis of domestic and foreign scientific research of scientists, interpretations from various reference dictionaries and regulatory legal acts and to form their own vision of the definition of “investment” as a state-administrative category.

Drawings and suggestions for those who have been presented to them. In this rite, ponyattya "investitsii" ih characteristic that viznachennya sutnisnih Find our spriyae Process pobudovi State investitsiynoi politiki on regionalnomu rivni, realizatsii vnutrishnih that zovnishnih great-power upravlinskih aspektiv scho vidigrae vazhlivu role in pobudovi investitsiynoi politiki regionu, peredbachae Complex analiz that upravlinnya structural star 'yazkami i vidnosinami in regioni, vklyuchayuchi vidtvorennya lyudskogo kapitalu, penny, finansovih, natural that informatsiynih resursiv, poslug Galuzo regionalnoi virobnichoi i sotsialnoi infrastrukturi, SSMSC zabezpechuyutsya for Relief regionalnih rinkiv, formuyut sogodni digit Chastain publichnogo upravlinnya that administruvannya them.

In the future, in the future, the process of regional innovation within the framework of the state investment policy, both internal and external, so called. Vidtvoryvalny pidhid [18] Mauger become a promising rozvidkoyu schodo zastosuvannya integrated mehanizmu publichnogo upravlinnya structural zv'yazkami i vidnosinami in regioni, vklyuchayuchi vidtvorennya lyudskogo kapitalu, Penny, finansovih, natural that informatsiynih resursiv, poslug Galouzeau regionalnoi virobnichoi i sotsialnoi infrastrukturi, SSMSC zabezpechuyutsya for dopomoga regional markets, form a large part of the state's links among the sub'ects of regional production.

Keywords: investment activity, public administration, investment, infrastructure of regions, meeting about the association between Ukraine and the European Union.

Надійшла до редколегії 10.09.2020 р.